

În spiritul sarcinilor și orientărilor subliniate de tovarășul

NICOLAE CEAUȘESCU

Împlinirile unui colectiv de muncă

Rezultate de seamă în recuperarea materialelor refolosibile

După cum sintem informați de la I.J.R.V.M.R. Sibiu, în perioada care a trecut de la începutul anului s-au înregistrat rezultate notabile în importanta activitate de recuperare a materialelor refolosibile ce se desfășoară la scara întregului județ. Astfel, ca urmare a celor 45 de acțiuni întreprinse în sate, comune, orașe și municipii, a interesului sporit acordat acestei activități de către unitățile economice, de organizațiile de masă și obștești, ca și de către tot mai mulți cetățeni, sarcinile de recuperare au fost îndeplinite substanțial pe primele trei luni la o serie de grupe de materiale: metale — aproape 105 la sută (oțel — 106 la sută, fontă — 120,5 la sută, alamă — 103,8 la sută, plumb — 115 la sută, aluminiu 104 la sută); materiale refractare — 115 la sută; corpuri abrazive — 126 la sută.

De asemenea, au fost recuperate 1300 tone hirtie, 1640 tone spărfuri sticlă, peste 7700 bucăți anvelope uzate ș.a., care au fost expediate unităților prelucrătoare în vederea reintroducerii lor în circuitul economic.

În aprilie acțiunile de recuperare au continuat în cadrul „lunii curățeniei”, ceea ce a condus la depășirea sarcinilor planificate la principalele sortimente de materiale, valoarea acestora ridicându-se la peste 7 milioane lei.

Printre marile întreprinderi industriale ale județului nostru, sau chiar în raport cu unitățile mai modeste ca mărime, întreprinderea de in și cîneapă Cîrța poate părea... neglijabilă. Și totuși, am întâlnit aici un colectiv care, deși numără ceva mai mult de 250 oameni, este permanent animat de dorința de a-și îndeplini sarcinile ce-i revin. În acest sens ne vorbește tehn. Barbara Guist, care de 32 de ani lucrează numai în această unitate, acum fiind conducătorul tehnic al întreprinderii, despre străduințele oamenilor mun-

ci, atât din secția de la Cîrța, cât și de la atelierul din Dumbrăveni, de a livra beneficiarilor, respectiv filaturilor, numai produse de bună calitate. Lucrul nu este prea simplu, pentru că o vreme secetoasă, cum a fost cea de anul trecut, face ca producția de in și cîneapă să nu se ridice calitativ și cantitativ la nivelul dorit. Alt necaz ar fi că nu întotdeauna unitățile agricole cultivatează de in și cîneapă acordă importanța necesară acestor valoroase plante tehnice. Activitatea de coordonare, pe care trebuie să o facă întreprinderea (ea asigură semințele și îngrășămintele necesare), este îngreunată și de faptul că unitățile cultivatează sinte răspindite în trei județe. Spre exemplu, în acest an se cultivă în pentru fibră pe 3120 ha în județele Alba, Brașov și Sibiu, în pentru sămînță — pentru prima dată — pe 600 ha în

județele Alba și Sibiu, iar cîneapă, pe 900 ha, tot în Alba și Sibiu. Cu toate acestea, întreprinderea din Cîrța reușește să-și îndeplinească sarcinile de plan. Anul trecut, spre exemplu, realizările au depășit substanțial nivelul planificat, iar acest al doilea an al cincinalului a debutat, de asemenea, sub bune auspicii. Bilanțul primelor 3 luni este concludent în acest sens: producția marfă — 140,5 la sută; producția — 133,5 la sută; productivitatea muncii — 146,3 la sută. Aceste frumoase realizări sint rezultatul

-Însemnări-

depășirilor înregistrate la producția fizică planificată: 125,5 la sută la sămînță in și 110 la sută la fibră de cîneapă. Pe lângă acestea, dat fiind faptul că în perioada de iarnă nu se poate face topirea tulpinilor de plante, s-au mai realizat și o serie de produse din rafie. Însă, începînd cu aprilie, activitatea s-a amplificat. Încă de la sfîșitul lui martie a început topirea la in și cîneapă, deci s-a trecut și la producerea de fibră de in, pe lângă celelalte produse unde producția a continuat. Toate secțiile au lucrat la capacitate în luna aprilie, ceea ce a permis și obținerea unor rezultate la nivelul stabilit prin plan, astfel că și colectivul de oameni ai muncii de la Întreprinderea de in și cîneapă Cîrța a întîmpinat sărbătoarea de la 1 Mai cu semnificative fapte de muncă.

Nicolae ACHIM

Imagine din spațioasa hală de producție a întreprinderii „11 Iunie” Cisnădie
Foto: Fred NUSS

110 ani de la proclamarea independenței de stat a României

Preliminarii diplomatice ale unei strălucite epopei

În urma unirii Principatelor Române devenise limpede că dorința de veacuri a românilor — neatințarea — se va împlini într-un viitor foarte apropiat. Progresele înregistrate de tînărul stat național român în toate domeniile deveniseră incompatibile cu anacronismul suveranității otomane. Cucerirea independenței devenise o condiție esențială a dezvoltării economice, sociale și politice a societății românești. Întregul popor român, toate clasele sociale doreau și erau interesate vital în dobîndirea independenței.

O vreme, după 1866, s-a urmărit calea desprinderii lente față de Poartă, prin reușita trimiterii de agenți diplomatici oficioși la Viena (1869), Berlin (1871), Roma (1873), Petersburg (1874), prin încheierea de convenții și aranjamente comerciale între România și unele state independente, deși Convenția de la Paris din 1858 (care servea drept Constituție pentru Principatele Unite) le interzicea. Bunăoară, convențiile comerciale încheiate cu Austro-Ungaria în 1875 și cu Rusia în 1876 însemnau recunoașterea de fapt a României ca stat de sine-stătător de către cele două mari puteri.

Curînd s-au creat și împrejurările politice internaționale care puteau fi folosite pentru ca România să-și cucerească independența absolută. Acestea s-au ivit în anii 1875—1877, odată cu intensificarea mișcării de eliberare

națională a popoarelor asuprite din Balcani, din Bosnia, Herțegovina, Bulgaria, Serbia, Muntenegru și cu amestecul puterilor europene în soluționarea crizei orientale, astfel reactualizată. Desigur, fiecare mare putere își urmărea propriile interese, dar spre deosebire de cele occidentale, Rusia, indiferent de scopurile sale expansioniste, interesată în slăbirea Turciei, a intervenit activ și hotărît în sprijinul luptei drepte a popoarelor balcanice, pe care a servit-o în mod obiectiv.

În situația complicată care se crease, România a adoptat la început o poziție de neutralitate, cerută de marile puteri, dar negarantată de către acestea. Acțiunile diplomatice întreprinse în vara anului 1876 de ministrul de externe M. Kogălniceanu, menite să ducă la obținerea independenței pe cale pașnică, cu concursul marilor puteri, drept răsplată pentru neutralitatea păstrată, au rămas însă infructuoase. Ridicarea poporului român la luptă hotărîtă alături de Rusia și de popoarele balcanice, pentru eliberarea națională, nu mai putea și nici nu se mai voia aminată.

Războiul ruso-turc devenind inevitabil, noul guvern român format la 24 iulie 1876 sub președinția lui I. C. Brătianu, din dorința de a cuceri cât mai curînd independența țării, a hotărît s-o obțină în colaborare cu Rusia, asigurîndu-se însă împotriva tendințelor expansioniste ale țarismului. Și pentru Rusia înțelegerea cu România era o necesitate, fapt pentru care țarul Alexandru al II-lea a fost nevoit să invite la Livadia, în Crimeea, o delegație română condusă de I. C. Brătianu spre a discuta condițiile de trecere a armatelor imperiale spre Dunăre prin România. Delegația română a insistat asupra unei înțelegeri sub formă de tratat politic bine precizat.

Êșuarea Conferinței reprezentanților puterilor semnata-

(Continuare în pag. a III-a)
Prof. Mihai RACOVITAN

Repere ale noului în prima cooperativă agricolă de pe malul Cibinului

Ne aflăm — nu întîmplător — la Cooperativa agricolă de producție din Sibiu. Aici, în curînd, va avea loc un eveniment aniversar: la 24 iulie unitatea va împlini 38 de ani de la înființare. Discuțăm cu Ioan Bădilă, țaranul muncitor ce figurează la numărul curent I pe tabelul nominal al celor care, în 1949, au făcut cerere de înscriere în gospodăria colectivă: „Eram tînăr — își amîntește interlocutorul. — Aveam 29 de ani, dar trecusem prin școala războiului și învățasem multe. Aveam ceva pămînt (lotul primit din Reforma agrară) și brațele de muncă, ale mele și ale soției. Deși ne aflam la început de drum, ne puneam probleme. Aveam un copil în leagăn, alții erau pe drum. Oricum o suceam și o invîrteam pămîntul rămînea același — 3,5 hectare mari și late. De unde să dai zestre la copii și ce să-ți rămînă ție pentru întreținere?”

La aceste întrebări pe care ni le punem atît noi cît și toți țarania cu pămînt puțin ne-a dat răspuns partidul nostru comunist, care ne înfruma să ne înscriem în gospodăria colectivă, să creștem productivitatea muncii, să eli-

berăm forța de muncă din agricultură pentru dezvoltarea industriei socialiste”.
...Să facem un arc peste timp și să filtrăm prin proba faptelor marile transformări produse în familia lui Ioan Bădilă, a celorlalte 78 de familii, care în acel iulie din 1949 și-au unit pămînturile, forța de muncă și au înființat una din primele gospodării colective din

25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii

țară căreia, pentru mai multă semnificație i-au dat denumirea de „Zorile”.
În casa lui Ioan Bădilă, în anii 1954 și apoi în 1959, au fost mari prilejuri de bucurie — familia s-a înmulțit cu alți copii. Anii s-au scurs precum apa pe Cibin, copiii au mers la școală, apoi la meserii, rînd pe rînd s-au căsătorit, au întemeiat noi familii care la rîndul lor au dat în grija tînărului de acum 38 de ani, acum bunic, o droaie de nepoți. „Ce mă făceam acum — spune hitru

Ioan Bădilă, scărpinîndu-se în creștet așa cum fac indeobște țarania cînd vor să lămurească o problemă incurată — dacă nu era cooperativizarea, industria socialistă care a absorbit întreg excedentul de forță de muncă din agricultură? Cum împărțeam acum 3,5 hectare teren la 4 familii? Ce se întîmpla mai departe cu aceste familii care trebuiau, la rîndul lor, să împartă bruma de pămînt copiilor lor?”

Politica științifică a partidului de industrializare socialistă a țării, de modernizare a agriculturii a rezolvat marile probleme sociologice determinate de evoluția în timp a micii producții de mărfuri. La cei 67 de ani ai săi Ioan Bădilă nu-și mai pune probleme de viitor. Statul socialist a rezolvat toate problemele pe care, în alte situații, ar fi trebuit să le rezolve singur. Le-a rezolvat nu numai pentru el ci și pentru toate familiile de țarani, fără deosebire de naționalitate.

(Continuare în pag. a III-a)
I. FLESCHEAN

DIN SUMAR:

SPORT

(Pagina a II-a)

• Din activitatea sindicatelor — Acțiuni concrete pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale personalului muncitor; Vestimentația racordată la solicitări

(Pag. a III-a)

